

Жалібний дяк

Степан Руданський

Щойно в церкві коли дяк
"Їже" заспіває,
Бідна баба у кутку
Мало не вмливає.

Аж завважив тєс дяк,
До неї забрався.
"Чого плачете ви так?" —
Стару запитався.

"Як не плакати мені, —
Стара баба каже, —
Коли мене голос ваш
Аж за серце в'яже!

Так колись моя коза
На льоду кричала,
Як там її звірина,
Бідну, розривала".